

काकि उंस्त्री काकस्यापत्यम् वा इज् । काकापत्ये स्त्रियां ङीप् ।
पक्षे वाकिना० फिज् कुक् च । काककाकिन तदर्थे
उंस्त्री । स्त्रियां ङीप् ।

काकिणी स्त्री “काकिणी च चतुर्भागे भाषकस्य पणस्य
च” शु० त० नारदोक्ते । भाषकचतुर्थभागे २ पणचतुर्थभागे
च । “वराटकानां दशकद्वयं यत् सा काकिनी(णी) तास्य
पणस्यतस्तः” इति लीला० । “तस्मात् पणं काकिणीं वा
फलं पुष्पमद्यापि वा । प्रदद्यात् दक्षिणां यज्ञे यया स
सफलो भवेत्” शु० त० उ० ६० । स्वार्थे कन् । काकिणिका
तत्प्राये “क्वचिच्छिल्पिव्यवहारेण यत्किञ्चिद्वहनमनेभ्यो वा
काकिणिकामात्रम्” भाग० २, १४, २ ।

काकिनी स्त्री । पणपादे २ मानपादे २ वराटके च भेदि० ।
मानपादः निवर्त्तनपाद इति केचित् (चारिकाठा) भाष-
पाद इत्येवः पाठो न्यायः काकिणीशब्ददर्शितभारद-
वाक्यं कया क्यत्वात्

काकिल पु० ईपत् किरति कू-क कोः कादेशः रस्य लः ।
गलस्योन्नतदेशे (टुंठि) शब्दार्थः ।

काकी स्त्री काक+जातित्वात् स्त्रियां ङीप् । । काकयोमिति
काकवर्णत्वात् २ वायसोक्ततायाम् ३ काकोल्याञ्च शब्दचि०

काकु स्त्री कक-उण् । । शोकभीत्यादिभिर्ध्वनिर्विकारे, अल-
ङ्कारप्रसिद्धे २ विकृद्धार्यकृत्यके नञादौ शब्दे च । “कासे-
कान्ते सा रसिका काकुर्वतेन” शा० द० । “प्रणिजभदुरकाकु
त्रावकाः स्निग्धकण्ठाः” भाषः । शा० द० “वक्तृबोद्धव्य
वाक्यानामन्यसन्निधिशब्दयोः । प्रस्तावदेशकालानां काको
खेदादिकस्य च । वैशिष्ट्यादन्यमर्थं या बोधयेत्
साऽर्थसम्भवा” इति व्यञ्जनाद्देर्न निर्दिश्य “भिक्षकण्ठ-
ध्वनिधीरः काकुः रित्यभिधीयते” काकुं लक्षयित्वा
उदा० “गुरुपरतन्त्रतया वत दूरतरं देशमुद्यतो गन्तुम् ।
अलिकुलकोकिजललितैर्नैष्यति सखि ! सुरभिसमयेऽपौ”
नैष्यति अपि तर्हि ऐष्यत्येवेति काका व्यन्यते” इत्युक्तम् ।

काकुत्स्य उंस्त्री ककुत्स्यस्य नटपस्यापत्यं शिवा० ञण् । ककुत्-
स्यवशे स्त्रियां ङीप् । ककुत्स्यशब्दे विवृतिः “काकुत्-
स्यमात्रलोकयतां नटपस्याम्” “तं विनिष्पद्य काकुस्थो पुरा
दूषयति स्थलोम्” “असज्जनानेन काकुत्स्यः प्रयुक्तमथ
दूषणम्” रघुः । “काकुत्स्य ईपत्कथमान आस” भट्टः

काकुद न० काकुं ददाति दा-क उप० स० । तालुनि अमरः
तालुना काकुशरणात् तस्य तथात्वम् “उद्विष्यां काकुदस्य”
प्रा० वङ्ग० अस्यान्यलोपः “उत्काकुत्, विककुत्” वि०

की० ‘पूर्णादिभाषा’ पा० वङ्गोहौ वाऽन्यलोपः ।
पूर्वकाकुत् पूर्वकाकुदः ।

काकुभ लि० ककुभ इदं उत्था० ञज् । । ककुपृच्छन्स्त्री
प्रगाथादौ । २ दिक्सम्बन्धिनि च स्त्रियां ङीप् । ककुभो-
ऽपत्यम् शिवा० ञण् । तदपत्ये उंस्त्री स्त्रियां ङीप् ।
काकीचु पु० काकमीषज्जलमत्त कोः कादेशः कर्मधा० ।
(गलसागुडा) । दृष्टभेदे तिका० २ कायभेदे राजनि० ।

काकिन्दु पु० काकस्य इन्दुरिवाह्लादकत्वात् काकस्य प्रिय-
स्तिन्दुः प्रथो० वा । (माकडाकेन्दु) कुलिकटके अमरः ।
काकिष्ट पु० ईत० । निम्बटके राजनि० ।

काकोर्चिक पु० ईपत् कोची सङ्कोची कुच-णिनि स्वार्थे
कन् (कुँचे) मत्स्यभेदे कनभावे काकोचिन् इत्यपि
तत्प्रायाः पु० । हारावल्यां “काकोर्चिकस्तु काको-
नीत्यत्र पुंसाश्चर्यात् पुंस्त्वमेव न्याय्यम् । ईकारान्त-
भ्रमेण शब्दकल्युप्ते स्त्रीत्वोक्तिः प्रामादिकी ।

काकोडु(डु)स्वर पु० काकमीषज्जलमत्त कर्म० काकस्य प्रिय-
उडु(डु)स्वरो वा । (कोटाडुमर) ईउ(डु)डुस्वरभेदे शब्द-
रत्ना० । स्वार्थे कन् अत इत्थम् स्वार्थिकप्रत्ययस्य
प्रकृतिविज्ञव्यतिक्रमः । काकोडु(डु)स्वरिकापत्यं स्त्री
अमरः । “तत्र दद्यात् प्रतीवापं काकोडु(डु)स्वरि-
कारसम्” “काकोडु(डु)स्वरिकागोजीपत्यं विज्ञावयेदस्य”
सुशु० । काकोडु(डु)स्वरिका फलपुष्पसम्पन्नफलां
मलपुष्पसम्पत्तिं तिका शीतला त्वरा जयेत् । कफपित्त-
व्रणशूलकुष्ठपाण्डुर्यः कामलाः” इति भावप्र० तद्गुण-
पर्यायोक्तिः ।

काकोदर उंस्त्री कुत्तितं कुटिलमकृति अक-कृगती ञच् कोः
कादेशः काकउदरं वल् । । इषे अमरः स्त्रियां जाति-
त्वात् ङीप् तस्य उरसा कुटिलगामित्वात्तथात्वम् “काको-
दरोयेन विनीतदर्पः” राघवपाण्डुभोयम् ।

काकोल पु० काकवति लोलवति कक-कोल्ये णिच्-
वा० षोड काकेन उल्लास अद्यतेऽस्य उडु+ला-
चजये आधारे क प्रथो० वा । । नरकभेदे “महा
नरककाकोलम् संजीवनमहावसम्” नरकभेदकीर्त्तने
सनुः, काकोलं यत् काकोर्भक्ष्यते” प्रा० वि० ।
कं ललमाकोलति आ+कुल-संख्याने ञण् उप० स० ।
२ कुम्भकारे तस्य घटनिर्माणेन ललकं स्थानकरणा-
त्तथात्वम् । कक-कोल्ये स्वार्थे णिच् वा० षोड ।
२ श्रोणकाके उंस्त्री भेदि० स्त्रियां जातित्वात्